

سرمقاله

امیرحسین اشتراییان
کارشناس، منصف، فرهنگی

ابعاد مشترک دین و اجتماع!

در شرایطی که سینما به عنوان ابزار تبلیغاتی یا قدرت تاثیر گذاری بسیار می تواند میزبان هر گونه اثری؛ از فیلم های بی مایه گرفته تا تولیدات پر محتوا باشد، فیلم «سرکوب» به عنوان اولین سینمایی بلند رضا گوران در حال اکران است و همین، بهانه خوبی است تا ابعاد دینی گره خورده یا محتوای این فیلم اجتماعی را بررسی کنیم.

«سرکوب» اساسی ترین حلقه مفقود جهان را بررسی کرده است. شاید پدر سید چه چیزی را؟ سال ها و ساعت ها در مدرسه، مسجد، تلویزیون، پتر های تبلیغاتی خیابان، فضای مجازی و بزرگتر از همه آن ها دین مبین اسلام، از همان کودکی به ما گفته اند «بالوالدین احساسات». به نظر من در عالم هستی کسی وجود ندارد که این جمله را تشنیده باشد، اما معیار های پدر و مادر خوب را برای ما شرح تدادند. این امر مهم در جامعه به دست فراموشی سپرده شده است، اتفاقا اسلام به این مقوله توجه ویژه ای دارد که آن هم به خاطر دلایل مختلف - شاید به زعم من برای این که جوان پرو نشوند - پدرستی گفته نمی شود!

فیلم «سرکوب» دقیقا به همین موضوع اشاره می کند که حرف کدام پدر و مادر می تواند بعد از خدا وحی باشد و یا مثل آن چه در این فیلم می بینیم رفتار فرزند و والدین آمیخته یا خصومت باشد. آن چه در «سرکوب» می بینیم این است: پدری که اصالتی داد جنس دختر و همسر چگونه است؟! این پدر چگونه انتظار احترام دارد؟! حالا که از دختر گفتیم خوب است به خاتمه اهل بیت (ع) برویم. در بازه زمانی که داشتن دختر حقاقت محض بود، شخص اول اسلام یعنی حضرت محمد (ص) هر گاه دخترش فاطمه زهرا (س) را می دید او را مرکز توجه و محبت و یوسه خودش قرار می داد. خوب توجه کنید از دور های صحبت می کنیم که داشتن دختر تنگ بودا اینجا است که باید از جایگاه دختر در اسلام گفت. در روایت داریم که اگر هدیه و سوغاتی هست که می خواهیم بین بچه ها تقسیم کنیم اول آن را به دختر بدهیم. نگاه دین این گونه است، دختر را غرق توجه کن. این نگاه اسلام است. حالا اگر رعایت نمی شود ایراد از ماست نه از اسلام و دین! ظرافت عملکرد رضا گوران به عنوان کارگردان در القای درست پیام های بی توجهی و نه بی توجهی بلکه پر خورده قهری یا لطیف ترین جنس عالم یعنی دختر است.

اگر قرار باشد یک تسلسل را خراب کنیم از نظر روحی، فکری، اعتقادی، ایمانی و... کافی است دختر و مادر آن جامعه را از بین ببریم. فکر نکنیم از بین بردن دختران و مادران جامعه تیز به سلاح اتمی دارد یا دشمن آمریکایی می خواهد؛ نه! سلاح تخریب زن و دختر جامعه، بی تفاوتی مرد های اطراف او است؛ پدر، برادر، همسر که در اسلام به عنوان محارم یاد شده اند. اگر آن ها زن و دختر را تبینند، ویژگی ها و لطایف او را تفهمنند، آن دختر و آن زن دیگر تمام شده است به این دلیل که دیگر چیزی برای از دست دادن ندارد! مخصوصا اگر خانواده مذهبی داشته باشد. آن وقت ته دلش می گوید آیا دین این است؟ پس من اصلا دینی که در آن زن دیده نمی شود را نمی خواهم! امامی داد که حرف دین کلمه لایا و او و همراهِ او است.

چرا جامعه مادر مسئله پر خورده یا بتواند و دختران کوتاهی می کند؟ برخی از پدران، برادران، همسران و... نمی دانند باید یا زن چطور رفتار کرد؟! چرا در جامعه کارگاه فرزند شناسی نداریم؟ چرا من به عنوان پسر یا مرد از حقیقت زن خیر ندارم؟

فیلم «سرکوب» به ما نشان داد که اگر پدر خانواده هیچ چیز از پدر بودن به جز دعوا و زورگویی بلد نیست آثار تربیتی غلط و رفتار غیر انسانی یا فرزندان تار و زیامت باقی خواهد ماند!

به نظر من فیلم «سرکوب» به دنیای مردان نگاه ویژه ای پخشیده و می گوید اگر به دختر و زن توجه نکنیم مرد های هستند که به آن ها توجه کنند!

آزیتا موگویی: کارگردان «ایده اصلی» در گفت و گویا «صبا»:

سعی می کنیم شیشه بقیه رفتار نکنیم

«ایده اصلی» برای سینمای ایران یک پیشنهاد تازه است

مهدی کریمی نفرشی: تهیه کننده و سرمایه گذار «ایده اصلی» در گفت و گویا «صبا»:

باید نگاهی نو به سینما شود

پو با امینی از سریال این شب های آی فیلم ۲ می گوید

«خوش رکاب» درباره جنگ غلوم می کرد